

Den gældende regel er udformet som en bemyndigelsesbestemmelse for forskningsministeren til at fastsætte bestemmelser om udbydernes oplysningspligt. Det er i nærværende lovforslag fundet hensigtsmæssigt at fastslå oplysningspligten direkte i loven.

Til stk. 5

Bestemmelsen er indholdsmæssigt uændret i forhold til den gældende § 3, stk. 7, i lov om visse forhold på telekommunikationsområdet, dog således at det er præciseret, at såvel Telestyrelsens som NALLA kan meddele påbud til udbydere af telenet eller teletjenester om overholdelse af de i bestemmelsen nævnte regler og kan anvende tvangsbøder med henblik på gennemtvungelse af sådanne påbud.

Til stk. 6

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 3, stk. 6, 2. pkt., i lov om visse forhold på telekommunikationsområdet og fastslår, at afgørelser på beredskabsområdet (§ 86) kan påklages til forskningsministeren. Afgørelser på alarmområdet kan derimod påklages til Teleklage nævnet.

Til kapitel 22: Internationale forhold

Til § 88

Bestemmelsen er en præciseret og udbygget videreførelse af den gældende hjemmel i § 3, stk. 1, nr. 6, i lov om visse forhold på telekommunikationsområdet.

Kompetencen til at fastsætte regler på det pågældende område overføres desuden til Telestyrelsen.

Det er i lovteksten præciseret, at Telestyrelsen kan fastsætte minimumskrav til udbydere af telenet eller teletjenester, der ønsker at opnå særlige rettigheder i forhold til konventioner, aftaler, beslutninger m.v., som Danmark har tilsluttet sig i internationale samarbejdsfora på radio- og telekommunikationsområdet.

På baggrund af den forøgede konkurrence på telemarkedet foreslås det, at Telestyrelsen tillægges kompetence til eksempelvis at fastsætte nærmere regler for udbydernes mulighed for inden for klart definerede områder og til brug for et klart afgrænset formål at opnå en officiel anerkendelse som danske udbydere af telekommunikation til brug for et eventuelt udbud i internationale sammenhænge, herunder f.eks. ITU.

Henset til det bærende princip i den danske telelovgivning om, at der ikke kræves nogen form for godkendelse for at etablere sig som udbyder af telenet eller teletjenester, er det væsentligt at præcisere, at anerkendelsen ikke er udtryk for en egentlig godkendelse som udbyder af telenet og teletjenester.

Bestemmelsen er alene udtryk for, at Telestyrelsen vil kunne fastsætte nærmere vilkår for opnåelse af anerkendelsen og præciserer således, at det i bekendtgørelsesform er muligt at stille sådanne krav og vilkår til udbydere af telenet eller teletjenester.

Som et eksempel på bestemmelsens anvendelsesområde kan nævnes, at flere udbydere af telenet eller teletjenester har ønsket at få tildelt såkaldt ROA-status (Recognized Operating Agency) inden for ITU med de deraf følgende forpligtelser og rettigheder i henhold til ITU's regelsæt. Som yderligere et eksempel på bestemmelsens anvendelsesområde kan nævnes forskningsministerens udstedelse af bekendtgørelse om adgang til rumsegmentkapacitet hos EUTELSAT. Her er tale om, at flere udbydere af telenet og teletjenester har ønsket at blive udpeget som medinvestorer og medejere i en EUTELSAT, som er en ud af flere internationale satellitorganisationer.

Det er ofte en forudsætning for, at offentlige udbydere af telenet eller teletjenester kan opnå evt. fordele af en sådan anerkendelse, at det er muligt at forpligte de pågældende til at overholde de vilkår, der gælder for eller er vedtaget i internationale organisationer. Bestemmelsen giver således mulighed for at fastsætte regler herom.

Stk. 2 indeholder en ny bestemmelse, der præciserer, at det i bekendtgørelsesform er muligt for Telestyrelsen at fastsætte nærmere regler, der regulerer den situation, hvor det kan blive nødvendigt at tilbagekalde de i stk. 1 nævnte særlige rettigheder, og herunder at påbyde, at en udbyder af telenet eller teletjenester ophører med at anvende de tildelte særlige rettigheder. Tildeling og tilbagekaldelse administreres af Telestyrelsen på grundlag af de i bekendtgørelsen fastsatte regler.

Til kapitel 23: Krav til udbydere af informations- og indholdstjenester

Til § 89

Bestemmelsen i stk. 1 svarer indholdsmæssigt til den gældende § 3e, stk. 1, i lov om visse forhold på telekommunikationsområdet.

Bestemmelsen bemyndiger forskningsministeren til at fastsætte nærmere regler vedrørende indholdet af de informations- og indholdstjenester, jf. definitionen heraf i § 3, stk. 4, som indholdsmæssigt kan sidestilles med radio- eller tv-udsendelser og til at etablere en anmeldelsesordning med henblik på registrering af udbydere heraf.

Ved afgrænsningen af, hvilke former for tjenester, der er omfattet af bestemmelsen, og som der derfor kan fastsættes regler for, anvender bestemmelsen be-